

Møteinnkalling

Utvalg:	Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra
Møtested:	Skaidi Hotel, Kvalsund
Dato:	15.12.2014
Tidspunkt:	10:00 – 15.00

Ved eventuelt forfall er representantene selv ansvarlige for å gi vararepresentanten beskjed om å delta på møtet.

Nasjonalparkforvalter er tilgjengelig på telefon 78 95 03 77 / 409 12 470 eller e-post fmfikasa@fylkesmannen.no.

Saksliste

Utvalgs-saksnr.	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr.
ST 50/2014	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
ST 51/2014	Godkjenning av innkalling og saksliste		
ST 52/2014	Valg av underskrivere		
RS 15/2014	Orienteringer		
ST 53/2014	Møteplan for 2015		
ST 54/2014	Bestillingsdialogen 2015		
ST 55/2014	Søknad om tomt til redskapsbod		2013/3657
ST 56/2014	Dispensasjon til gjenoppbygging av Bastingammen		2014/4845
RS 16/2014	Gjennomgang av innspillene fra FRU til forvaltningsplanen		

RS 15/2014

Orienteringer

ST 53/2014

Møteplan 2015

Styret vedtar en møteplan for 2015. Hvert styremedlem kommer med tilbakemelding på ønsket plan, sammenliknet med fjorårets møteplan.

ST 54/2014

Bestillingsdialogen 2015

Nasjonalparkforvalter og SNO presenterer flere forslag til Bestillingsdialogen 2015. Nasjonalparkstyret tar stilling til disse forslagene og kommer med eventuelt endringer. Alle forslagene blir satt i prioritert rekkefølge. Søknadsfristen er 31.12.2014.

I år skal beløp meldes inn uten å oppgi merverdiavgift:
«Regjeringen innfører fra og med 2015 **«nettoføringsordning for budsjettering og regnskapsføring av merverdiavgift i statsforvaltningen»**. Med bakgrunn i dette skal innmeldte behov for tiltaksmidler over kapittel post 1420.31 – tiltak i verneområder, meldes inn *netto uten merverdiavgift*.

Skjema for bruk i Bestillingsdialogen er vedlagt møteinnkallingen.

Opplegg for gjennomføring av bestillingsdialog mellom nasjonalpark-/verneområdestyrer og Statens naturoppsyn (SNO) for 2015

Til:	Nasjonalpark-/verneområdestyrer og SNO	
Fra:	Miljødirektoratet/SNO sentralt	
Dato:	06. november 2014	Antall sider (inkl. denne): 4

Notatet m/ vedlegg, beskriver opplegg og rammer for bestillingsdialogen mellom forvaltningsmyndigheten for nasjonalparker og andre store verneområder (her forvaltningsmyndigheten) og SNO lokalt.

Bestillingsdialogen er en formalisert prosess mellom forvaltningsmyndigheten og SNO lokalt for å sikre god dialog og forutsigbarhet med hensyn til prioritering av oppsynsinnsats og gjennomføring av tiltak i felt. Bestillingsmøtene er en arena for rapportering fra SNO lokalt, drøfting av status, utfordringer og tiltaksbehov. Dette er både et grunnlag for forvaltningsmyndighetens innmelding av behov for oppsynsinnsats og gjennomføring av tiltak, samt innmelding av behov for tiltaksmidler til Miljødirektoratet/SNO.

Bakgrunn og bestillinger

Kjerneoppgaver: SNO er miljøforvaltningens operative feltorgan som fører tilsyn med naturtilstanden og med menneskelig aktivitet relatert til bestemmelsene i miljølovgivningen som er knyttet til natur og utmark. Samt driver med informasjons- og veiledningsarbeid.

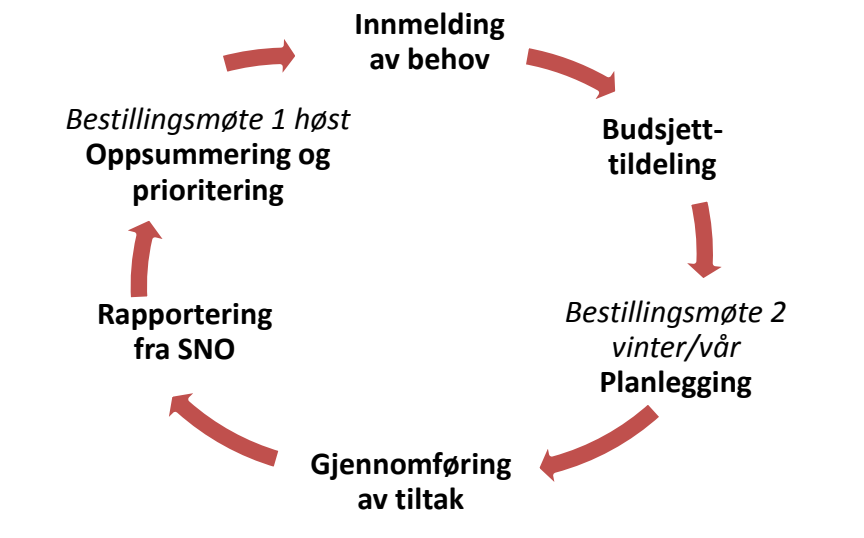
SNO er selv ansvarlig for planlegging, prioriteringer og økonomi for gjennomføring og rapportering av disse "kjerneoppgavene". For å sikre en omforent forståelse av behov og prioriteringer er det likevel viktig at forvaltningsmyndigheten drøfter faglige utfordringer og tilsynsbehov med SNO og kommer med innspill på prioriteringer for kommende år.

Bestillingsoppgaver: Forvaltningsmyndighetene kan i tillegg ha behov for å få utført feltoppgaver ut over SNOs egne, faste kjerneoppgaver, som registreringsarbeid, overvåking, vedlikehold, tiltak i verneområder (informasjons-, restaurerings-, skjøtsels- eller tilretteleggingstiltak) og lignende. Forvaltningsmyndigheten og SNO lokalt kan avtale å gjennomføre slikt feltarbeid gjennom bestillingsdialogen, mao forvaltningsmyndigheten bestiller oppdrag.

Bestillingsoppgavene sendes SNO-L på vedlagte skjema, som vil videreformidle dette til SNO-S. SNO lokalt vil avstemme disse oppgavene ift andre pålagte oppgaver og kapasitet for øvrig. SNO sitt deltidspersonell eller lokalt samarbeidende tjenesteytere (f eks fjellstyrer,

Statskog Fjelltjenesten, Skjærgårdstjenesten) kan avtales å være feltaktøren i forhold til gjennomføring av bestillingsoppgaver.

Opplegg for gjennomføring av bestillingsdialogen

Figuren beskriver årshjulet for bestillingsdialogen. **Bestillingsmøte 1** avholdes i november/desember. Der gjennomgås status, utfordringer og behov for feltoppgaver og tiltak. Frist for forvaltningsmyndigheten for innmelding av bestilling/behov (alle skjema-deler) til Miljødirektoratet/SNO er **9. januar**.

Etter budsjett-tildeling i februar/mars avholdes **bestillingsmøte 2**. Aktørene er da kjent med overordnede prioriteringer, føringer og budsjettfordeling. På møtet foretar man endelige drøftinger og avtaler om feltoppgaver og tiltak i verneområder. Deretter iverksettes de avtalte feltoppgaver og tiltak.

Dersom SNO benytter eksterne tjenesteaktører til gjennomføring av oppdragene, vil slike kontraktsinngåelser følge SNO sine ordinære prosedyrer.

SNO lokalt sin rapportering til forvaltningsmyndigheten vil skje innen neste bestillingsmøte 1.

Tiltaksmidler over 1420.31

Tiltaksmidler: Innmelding av behov for tiltaksmidler, over post 1420.31, skal skje gjennom Elektronisk søknadssenter <https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/>.

Elektronisk søknadssenter er Miljødirektoratets portal for søknad og innmelding av behov for midler til ulike typer naturforvaltningstiltak. Tilgang til søknadsmodulen for tiltaksmidler gis til forvaltere og ansatte hos Fylkesmannens miljøvernavdeling. Disse registrerer seg som brukere av søknadssenteret (dersom de ikke er det fra før) ved melding til lorentz.noteng@miljodir.no. En brukerveiledning til skjemaet kan sendes ut til de som skal benytte tjenesten.

Føringer for statlige tiltaksmidler for verneområdene – post 1420.31

Budsjettpost 1420.31 Tiltak i verneområder (Prop. 1 S (2014-2015)) har følgende føring:

" Midlane dekkjer statlege investeringsutgifter og andre typer tiltak i verneområde. Midlane går til tiltak som er naudsynte for å ta vare på verneverdiane, inkludert utgifter til informasjon, skjøtsels-, og tilretteleggingstiltak. Tilretteleggingstiltaka omfattar opparbeiding av stigar, klopping og merking for å betre tilgjenge i verneområda og samstundes styre ferdsla i og rundt sårbar natur i verneområda. Midlane kan òg omfatte tiltak i samband med merkevare- og besøksstrategi for nasjonalparkane. Nasjonalpark-/verneområdestyra prioriterer bruken av dei tildelte midlane. Alle tiltak skal vere i tråd med godkjent forvaltnings-/skjøtselsplan og andre relevante styringsdokument".

Prioritering og planlegging av tiltaksmidlene over post 1420.31 til tiltak i verneområder inngår i bestillingsdialogen mellom forvaltningsmyndigheten og lokalt SNO. Prioritering vil skje i henhold til «Strategi for tiltaksmidler».(vedlagt)

I tråd med strategi for tiltaksmidler vil det bli prioritert midler til utvalgte piloter for utvikling av besøksstrategier. Dette gjelder nasjonalparkene Varangerhalvøya, Jotunheimen, Hallingskarvet og Rondane.

Miljødirektoratet/SNO presiserer viktigheten av god planlegging i forkant av tiltak. Spesielt i forbindelse med større prosjekter, minner vi om behovet for å ha nødvendige tillatelser etter annet lovverk og nødvendige avtaler for gjennomføringen av tiltaket i orden før midler kan tildeles. Det er viktig med en realistisk framdriftsplan. Ved bestilling av spesielt sammensatte og/eller kostbare tiltak, skal det gis en beskrivelse hva tiltaket går ut på inkl. kostnadsberegninger knyttet til tiltaket. Prosjektbeskrivelser kan legges ved/lenkes.

Tildeling av midler

Etter innmelding av behov for tiltaksmidler vil SNO og Miljødirektoratets fagavdelinger foreta en endelig prioritering av tiltaksmidlene.

I bestillingsdialogen avklarer forvaltningsmyndighet og SNO lokalt hvem som skal være økonomisk ansvarlig for tiltaket, og fører opp dette i skjemaet (Styret eller SNO). For Troms og Nordland vil i tillegg noen midler tildeles direkte til Fjelltjenesten som del av årlig oppdrag, der dette er angitt gjennom bestillingsdialogen.

Dersom klimatiske forhold eller andre faktorer gjør at enkelttiltak som krever midler bør realiseres før det formelle tildelingstidspunktet, kan tiltaket forhåndsklareres med SNO-Sentralt. Forhåndsklareringen forutsetter at tiltaket er og vil bli høyt prioritert i den endelige bestillingen

Rapportering og omdisponeringer

Rapporteringen av mer-/mindreforbruk skal skje i forbindelse med Foreløpig årsrapport (FÅR, pr. 31. aug. 2015) og Endelig årsrapport (EÅR, pr 31. des. 2015). Samtidig med EÅR skal det i 2015 rapporteres på enkelttiltak finansiert over post 1420.31 via Elektronisk søknadssenter.

Planlagte tiltak som ikke blir realisert, og hvor det ikke er aktuelt å omdisponere til annet prioritert tiltak, må fortløpende rapporteres til SNO sentralt. Tilsvarende rapportering skal skje til SNO sentralt for tiltak med underforbruk, hvor det da blir frigjort ledige tiltaksmidler.

Vedlegg

- 1 Skjema for bruk i bestillingsdialogen
- 2 Strategi for tiltaksmidler

Strategi for bruk av midler til tiltak i verneområder 2015-2020

Det overordna målet for forvaltning av verneområder er at verneformålet og verneverdiene i det enkelte verneområde skal ivaretas. I forslaget til statsbudsjett for 2015 (Prop.1S (2014-2015)) sies det slik:

«Dei verna områda representerer store ressursar og høve til opplevingar, samtidig som dei sikrar naturverdiar og områda sin funksjon som leveområde for planter og dyr. God forvaltning i desse områda som byggjer opp under verneformålet slik at verneverdiane ikkje blir reduserte eller øydelagde som følgje av inngrep eller bruk som ikkje er berekraftig er ein føresetnad, både for å ta vare på dei økosystema som er sikra for framtidige opplevingar og for verdiskaping i utmarkskommunane no og i framtida».

Gjennomføring av konkrete, praktiske tiltak i verneområdene er en del av forvaltningen av verneområdene og skal sammen med praktisering av verneforskriften og annet arbeid bidra til å oppnå disse målsettingene. Postbeskrivelsen for post 1420.31 Tiltak i verneområde gir de ytre, formelle rammene for hvordan tiltaksmidlene skal disponeres.

Det overordnede målet er at tiltaksmidlene skal brukes slik at naturtilstanden i verneområdene bedres.

Målet for tiltaksarbeidet i verneområdene er at andel truede verneområder skal reduseres til 20 % innen 2020.

Rapportering av gjennomførte tiltak, rapportering av bruk av midler og dokumentasjon av resultater blir sentralt for å vurdere om målet nås.

De sentrale utfordringene for arbeidet med tiltak i verneområder kan kort oppsummeres slik:

- Andelen truede verneområder går ikke ned, på tross av styrket innsats. Et økt antall verneområder, men en stabil andel truede områder innebærer at antall truede områder har økt.
- Mange helt nødvendige restaurerings- og skjøtselstiltak er svært kostbare, særlig gjelder dette restaurering av våtmark og uttak av fremmede treslag som sprer seg aggressivt inn i og innen verneområder.
- Skjøtselstiltak i verneområder krever oppfølging over mange år. Allerede igangsatte prosjekter binder en stadig større del av tildelte midler, og begrenser handlingsrommet. Å oppgi allerede igangsatt skjøtsel innebærer som hovedregel at investeringen går tapt.
- Vedlikehold av tilretteleggings- og informasjonstiltak (besøksforvaltningstiltak) binder tilsvarende som for skjøtselstak en stadig større del av tildelte midler.
- Et økt antall nye aktører er blitt forvaltningsmyndighet for verneområder og dermed også ansvarlig for bestilling og oppfølging av tiltak. Dette innebærer et stort opplærings- og informasjonsbehov. I tillegg vil det være en balansegang mellom de

nasjonale faglige føringer for bruk av tiltaksmidlene og et ønsket lokalpolitisk rom for prioritering.

- Stor variasjon er et kjennetegn ved norsk natur, og et «typisk fylke» strekker seg fra hav til høyfjell. Å gi anbefalinger om valg av metodikk ved skjøtsel krever kunnskap om og kompetanse på svært mange ulike naturtyper. Det er stort behov for videre forskning og kunnskap- og kompetanseutvikling. Dette vil gi grunnlag for klarere anbefalinger/forutsetninger om metodikk fra Miljødirektoratet til forvaltningsmyndighet generelt og i konkrete saker.
- Fortsatt landbruksdrift og spesielt tilgang på beitedyr er viktig for skjøtsel av kulturbetingede naturtyper i verneområder. Avstand mellom verneområde og gårdsbruk med beitedyr er en kritisk faktor for å gjennomføre skjøtsel i mange verneområder
- Overvåking av tilstand og overvåking av effekten av gjennomførte tiltak må skaleres opp.

Prioriteringer ved bruk av tiltaksmidler

Nedenfor gis en oversikt over hvilke prioriteringer som vil bli fulgt ved fordelingen av tiltaksmidlene til skjøtsel og besøksforvaltning. I tillegg er det noen andre faktorer som også vil ligge til grunn for prioriteringene.

For å sikre at tiltak i verneområder gir størst mulig miljøgevinst og skjer på en mest mulig kostnadseffektiv måte, er det avgjørende at en har en god forvaltningsplan som basis jf. også postbeskrivelsen for post 1420.31. For nasjonalpark- og verneområdestyrene som er i gang med en forvaltningsplanprosess, skal en flerårig tiltaksplan ligge til grunn for prioriteringene.

Forvaltningsplaner (inkl. tiltaksplaner, skjøtselsplaner og besøksstrategier) skal godkjennes av Miljødirektoratet for områder som forvaltes av nasjonalpark- og verneområdestyrene og Ramsarområder. Fylkesmannen skal godkjenne forvaltningsplaner for områder som forvaltes av kommuner.

Tiltak med formål om å redusere trusler skal være rettet mot den/de viktigste truslene i det aktuelle området..

For skjøtselsprosjekter gjøres følgende prioriteringer:

- Prioritet 1: Pågående skjøtselsprosjekter. Ramsarområder har høyeste prioritet.
- Prioritet 2: Tiltak i områder som er akutt truet og med behov for skjøtsel. Ramsarområder har høyeste prioritet.
- Prioritet 3: Tiltak i områder med identifiserte trusselfaktorer, men der det ikke er behov for akutte tiltak

For områder under prioritet 2 over er det ikke aktuelt å prioritere midler til besøksforvaltningstiltak før det er iverksatt tiltak mot trusselen/truslene og situasjonen er under kontroll. Et unntak fra dette er dersom forstyrrelse er trusselen og dersom problemet kan løses ved besøksforvaltningstiltak.

For besøksforvaltningstiltak gjøres følgende prioriteringer:

- Prioritet 1: Ferdigstilling av påbegynte tiltak som fremmer eller er nødvendige for å ivareta verneformålet.
- Prioritet 2: Tiltak i verneområder som har utarbeidet besøksstrategi som en del av forvaltningsplanen. I perioden 2014 – 2017 vil det bli prioritert midler til de fire nasjonalparkene (Hallingskarvet, Rondane, Jotunheimen og Varangerhalvøya) som er utvalgt som piloter for å utvikle besøksstrategier. Det vil være et årlig økende finansieringsbehov i pilotperioden.
- Prioritet 3: Tiltak i områder der det er akutt behov for å ivareta verneverdiene. Følgende prioritering skal legges til grunn i slike områder (i prioritert rekkefølge):
 - 1) Tiltak som ivaretar verneverdiene
 - 2) Formidling av verneverdier
 - 3) Tiltak for å fremme friluftslivet
- Prioritet 4: Etablering av første gangs informasjonstavler i områder hvor det er behov

Fylkesmennene tildeles et samlet beløp til vedlikehold av informasjonsmateriell, skilting m.v. For kommuner og nasjonalpark-/ verneområdestyrer meldes behov for vedlikehold inn gjennom bestillingsdialogen i tråd med tidligere praksis.

I tillegg til overstående prinsipper for fordeling av tiltaksmidler, skal følgende tillegges vekt ved prioritering mellom likeartede tiltak:

- ◆ Kostnadseffektivitet, ut fra et mål om mest mulig forbedring av tilstand pr. krone
- ◆ Samfinansiering med andre aktører
- ◆ Prosjekter som involverer/drives med dugnadsinnsats av grunneiere, frivillige lag og foreninger.

Andre forhold

Erfaringer med tiltak i verneområder over de siste årene har gitt erfaringer med rekke problemstillinger. Flere slike problemstillinger og retningslinjer for fordeling av midler omtales under.

Kartlegging

Tiltaksposten skal i utgangspunktet ikke benyttes til generelle kartlegginger. Kartlegging som er nødvendig for å planlegge tiltak kan finansieres over denne posten.

Planavklaring og forprosjektering

For større tiltak som krever planavklaring skal dette foreligge så langt som råd før tiltaket innmeldes, slik at det ikke gis midler til et tiltak som i realiteten ikke kan igangsettes samme budsjettår. Midler til forprosjektering kan tildeles. Tillatelse fra grunneier skal foreligge før tiltaket blir vurdert.

Installasjoner i verneområder

Større besøksanlegg og installasjoner i verneområder må være del av en besøksstrategi for kunne bli prioritert. Fugletårn er et tiltak som går igjen i bestillingsdialogen, og ofte er det her snakk om svært dyre anlegg. Eventuelle nye installasjoner av denne typen kan finansieres over tiltaksposten, men det vil være krav om betydelig samfinansiering for å kunne prioritere tiltaket. Videre må eierforhold og vedlikeholdsansvar avklares på forhånd.

Tiltak utenfor verneområder

For å kunne ivareta verneverdiene innenfor enkelte verneområder, er en ofte avhengig av at naturtilstanden utenfor verneområdet er god. I noen tilfeller vil det derfor være nødvendig å gjennomføre tiltak både innenfor og utenfor verneområdene for å ivareta verneverdiene innenfor verneområdet. Dette betinger samarbeid og avtale med grunneiere utenfor verneområdet.

Bruk av plantevernmidler i skjøtsel av verneområder

Skal man få bukt med fremmede arter eller gjengroingsarter i verneområdene, må metodikk som gir et realistisk tidsperspektiv for bekjempelse vurderes, og det må legges vekt på effekten og kostnader av de ulike metodene. Store kostnader til gjentatt manuell rydding kan vanskelig forsvares i en større sammenheng dersom avgrenset og forsvarlig bruk av plantevernmidler kan fjerne trusler fra et verneområde. Kjemikaliebruken må vurderes i forhold til hvor sterkt arten truer verneverdiene på kort og på lengre sikt. Behovet for tiltak og aktuelle metoder må vurderes konkret i det enkelte tilfelle, og det er forvaltningsmyndigheten for det enkelte verneområde som skal foreta disse vurderingene.

Typeområder

For å ivareta naturtyper som er avhengig av skjøtsel og med vekt på regional variasjon, foreslås det å utrede en ordning med nasjonale typeområder. Det må først gjennomføres en analyse for å identifisere hvilke områder som skal velges ut. Skjøtselen i typeområdene skal være mer intensiv og dekke større areal enn i andre verneområder. Ved behov for forsknings- og utviklingsarbeid i forbindelse med skjøtselsmetoder, overvåking med mer skal dette legges til disse områdene. Kunnskap fra typeområdene skal brukes i andre liknende verneområder. Ved begrenset ressurstilgang, skal typeområdene prioriteres høyt. Kriterier som legges til grunn for utvelgelse;

- Området har forvaltningsplan eller skjøtselsplan
- Området skal ha bevaringsmål, være basiskartlagt og følge et etablert overvåkningssystem
- Området skal være representativt for den aktuelle regionen

Arkivsaksnr: 2013/3657-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 23.10.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 55/2014	15.12.2014

Søknad om tomt til redskapsbod ved slaktegjerdet i Mádárjávri i Porsanger kommune - Stabbursdalen landskapsvernområde

Forvalters innstilling

Med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 1.1 avslås søknaden til Nils Johannes O. Hætta om dispensasjon til tomt til redskapsbod ved slakte- og merkegjerdet ved koordinat Nord Y 7814550 – Øst X 867454 ved Mádárjávri i Stabbursdalen landskapsvernområde, Porsanger kommune.

Vedlegg

- 1 Søknad om tomt til redskapsbod ved slakteanlegget i Madarjavri i Porsanger kommune

Saksopplysninger

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad den 24. september 2014 på tomt til redskapsbod ved Mádárjávri i Stabbursdalen landskapsvernområde, Porsanger kommune. Redskapsboden er omsøkt plassert ved slakte- og merke gjerdet til Skáiddeduottar siida, plassert etter følgende punkt: Nord Y 7814550 ØstX: 867454. Det søkes om en redskapsbod med størrelse på 22,4 m²

Redskapsboden skal brukes til oppbevaring av utstyr og oppholdsrom ved pauser under arbeid med reinflokken. Søker har per dags dato ingen oppholdsrom eller gjeterhytte i nær tilknytning til merke- og slakteanlegget.

Søker har tidligere søkt om gjeterhytte i Snekkernes hos Statens landbruksdirektorat. Denne søknaden gjaldt gjeterhytte utenfor landskapsvernområdet, men fortsatt i nær tilknytning til merke- og slakteanlegget. Søknaden på gjeterhytte er godkjent av Statens

landbruksdirektorat per 14.02.2014. Søknaden er ennå ikke søkt hos Porsanger kommune og derfor ikke ferdigbehandlet.

Fylkesmannen har sendt søknaden om tomt til redskapsbod på høring til berørte parter (se vedlegg 1).

Regelverk

Verneforskriften

Formålet med opprettelsen av Stabbursdalen landskapsvernområde er å sikre et egenartet og vakkert naturlandskap i tilknytning til Stabbursdalen nasjonalpark, samt å sikre et område med verdens nordligste furuskog. Betydelige kvartærgeologiske verneverdier bidrar til å gi området dets særpreg. Ivaretagelsen av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. I tillegg skal landskapsvernområdet, sammen med Stabbursdalen nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

I følge verneforskriftens § 3 punkt 1.1 er området vernet mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Det er forbud mot inngrep som veibygging, oppføring, påbygging og ombygging av bygninger eller anlegg. I punkt 1.2 står det at denne bestemmelsen ikke til hinder for bruk og vedlikehold av lovlig oppsatte bygninger og anlegg. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med reindrift, i følge punkt 1.3.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag.

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 er vurdert, jf. § 7 i loven.

Vurdering

I Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter M 106-2014 står det på s. 14: «At et område er vernet, vil i seg selv være et tungtveiende argument for å finne en løsning utenfor området». Det er i utgangspunktet forbud mot nybygging, påbygging og ombygging av bygninger og anlegg, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med reindrift, jf. § 3 punkt 1.2 første ledd.

Den omsøkte plassering kommer ikke i konflikt med naturforhold i verneområdet, da dette er ved slakteanlegget til Skáiddanduottar siida, som allerede er et velbrukt område til

næringsvirksomhet. Det er tilstrekkelig kunnskap til å si noe om naturmiljøet, og føre-var-prinsippet blir ikke gjeldene her, jf. naturmangfoldloven §§ 8 og 9. Faren for presedensvirkning er stor, da flere vil kunne søke på samme grunnlag, jf. § 10. Flere bygninger i området vil kunne kreve at større areal i området blir tatt i bruk, noe som ikke er ønskelig.

I Forvaltningsplanen er det lagt opp til en forvaltning på at redskapsboder til reindriften ikke skal overstige 15 m². Størrelse på en felles redskapsbod er ennå ikke tatt stilling til i forvaltningsplanen. I denne søknaden søkes det om en redskapsbod på 22,4 m², som overstiger rammene for tillatelsen i forvaltningsplanen. En redskapsbod er ikke ment å brukes til oppholdsrom.

For at forvaltningsmyndigheten skal ha anledning til å vurdere behovet til reindriftsnæringen må dette fremkomme i distriktsplanen til reinbeitedistrikt 16, ved innsyn i bruksregler til den enkelte siida eller ved uttalelser i en enkelt sak. Uten disse opplysninger har verneområdeforvaltningen ikke forutsetninger til å ta hensyn til reindriftsmessige behov ved saksbehandlingen av en søknad. Verneområdeforvaltningen behandler søknaden etter prinsippet om at det ikke er ønskelig med flere byggverk i verneområdet og at byggverk som kan plasseres utenfor verneområdet skal plasseres utenfor verneområdet.

Søker opplyser distansen til hans andre gjeterhytte i Kistrand skaper praktiske problemer i driften, og søker har behov for en gjeterhytte i nærheten av slakte- og merkegjerdet. Søker har tidligere også søkt Statens landbruksdirektorat om gjeterhytte i Snekkernes. Statens landbruksdirektorat vedtok den 14.02.2014 følgende:

«Med hjemmel i reindriftslovens § 21 jf. forskrift om godkjenning av gjeterhytter i reindriften § 1 gis siidaandelsinnehaver Nils Johannes O. Hætta tillatelse til tomt for oppføring av felles gjeterhytte lokalisert ved Stabburnes i Porsanger kommune. Tomten er innenfor siidaens sommerarbeidsområde».

Distansen fra merke- og slaktegjerdet til aktuelle tomt på Snekkernes er ca. 7,4 km. Det går en gruset bilvei fra Snekkernes til merke- og slaktegjerdet. Utenfor vernegrensen har flere av siidaens bruksenheter gjeterhytter. Søker har anledning å søke Porsanger kommune om tillatelse til bygging av gjeterhytte i dette området. I dette tilfellet vil det kunne være anledning å ha gjeterhytte utenfor verneområdet og samtidig i nær tilknytning til merke- og slaktegjerdet, da grensen til verneområdet er ca. 4 km fra merke- og slaktegjerdet.

Verneområdeforvaltningen må i slike saker forholde seg til Siidastyret v/siidaleders uttalelse som offentlig organ. Denne uttalelse danner grunnlag for avgjørelser som verneområdeforvaltningen skal ta. Det fremkommer et misforhold mellom søkerens fremstilling og siidastyrets fremstilling i saken. Verneområdeforvaltningen mangler i dette tilfellet et helhetsbilde over det praktiske behovet innenfor merke- og slakteområdet. Det bør fremkomme en plan for arealet som belyser siidaens totale behov for bygninger/byggverk innenfor dette anlegget. Nasjonalparkforvalter bør være varsom med å behandle søknader fra enkeltindivider, da det vil være vanskelig å se behovet for siidaen som helhet og innvilgelser av enkeltsøknader vil kunne skape praktiske problemer for siidaen som helhet.

Siidastyret må derfor fremvise for vernemyndigheten; oversikt over av bygninger/byggverk som benyttes (også bygninger under 15 m² som ikke behandles etter plan- og bygningsloven), det totale behovet for bygninger/byggverk i slakteanlegget, en beskrivelse av hensiktsmessig størrelse og utførelse av bygg/byggverk i tillegg til en plan for plasseringer av bygninger. Dette sett i forhold til praktiske forhold i anlegget. Bygningene må likevel ikke overstige rammene fastsatt i forvaltningsplanen. En slik plan skal dekke alle siida-andelenes behov for å kunne utføre sin drift innad i siidaen. Inntil en slik helhetlig plan foreligger, vil

enkeltsøknader avvises på grunnlag av mangel på helhetlig bilde for behovet av bygg/byggverk i dette merke- og slakte anlegget.

I følge siidastyret er det ikke behov for permanente hus ved merke- og slaktegjerdet. Plasseringen til omsøkte redskapsbod er i følge Siidastyret også dårlig, da det kan føre til praktiske problemer med arbeidet med reinflokkene hvis det tillates oppføring av redskapsboder i denne delen av slakteanlegget. De ønsker ikke byggverk på omsøkte plassering i frykt for presedensvirkning og fare for at andre søker om tilsvarende tillatelser.

Siidastyret mener at bruk av campingvogner er en bedre løsning for et midlertidig husrom og ly fra været. Siidastyret ønsker at søker skal benytte campingvogn som er mulig å frakte bort fra området når arbeidet er avsluttet. Lagring av utstyr kan gjøres i nær tilknytning til slakteanlegget. Det er ikke tillatt med campingvogner eller campingbiler i verneområdet, jf. § 3 pkt. 1.1. Likebehandlingsprinsippet gjelder her. Hvis campingbiler/-vogner skal kunne benyttes av reindriften i næringssammenheng må dette behovet også belyses gjennom distriktsplanen til reinbeitedistrikt 16 eller innsyn i bruksregler til siidaen. Det er i utgangspunktet ikke tillatt med midlertidige byggverk, det er derfor viktig at alle siidaers reelle behov fremkommer, slik at dette kan tas med i forvaltningsplanen. All bruk av campingbiler/-vogner i sammenheng med reindrift i verneområdene er søknadspliktig og må godkjennes av verneområdeforvaltningen. Midlertidig plassering og bruk av campingbil/-vogn som brukes under arbeidsintensive perioder av året, vurderes til å gi en lavere negativ påvirkning på arealet, kontra et byggverk som er en permanent løsning. Det er en forutsetning at campingbil/-vogn er plassert i tilknytning til vei hvor det er tillat med bilferdsel.

På bakgrunn av mangel av et helhetsbilde over behovet for bygninger og struktur av anlegget innstiller forvalter til avslag på søknaden. Reindriften har en særstilling i forhold til andre brukere, i forhold til at verneforskriften er positiv til utøvelse av reindrift i nasjonalparken og landskapsvernområdet. Verneområdemyndigheten har anledning til å gi dispensasjoner til driftsbygninger hvis behovet blir helhetlig belyst og reindriftsfaglig begrunnet. Søknader om driftsbygninger vil kunne behandles når dette foreligger for slakte- og merkeanlegget.

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Reindriftsavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Boazodoalloossodat

Nasjonalparkforvalter for Stabbursdalen nasjonalpark/landskapsvernområde

Stabbursnes
9710 LAKSELV

Deres ref

Deres dato

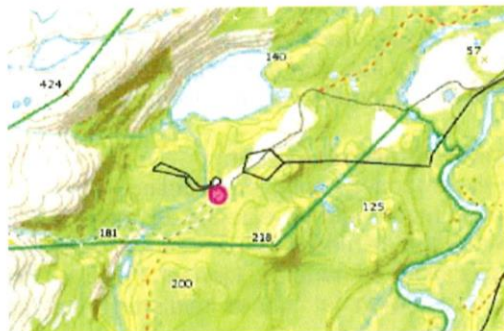
Vår ref
Sak 2014/1921
Ark 423.1

Vår dato
10.09.2014

Saksbehandler/direkte telefon: Gunn Anita Skoglund Sara - 78 46 87 07

Nils Johannes O. Hætta - søknad om tomt til redskapsbod ved slakteanlegget i Mádárjávri i Porsanger kommune

Nils Johannes O. Hætta søker om tomt til redskapsbod ved slaktegjerdet i Mádárjávri i Porsanger kommune. Koordinater: Nord Y 7814 550 – Øst X 867 454.

Nils Johannes O. Hætta er leder av en siidaandel i Skáiddeduottar siida i reinbeitedistrikt. Han skriver følgende:

"Jeg har behov for en redskapsbod innenfor våres merke- og slakteanlegg. Boden skal brukes til oppbevaring av utstyr som det er behov for å gjennomføre arbeidet f.eks aggregat, strier, bensin, slakteutstyr, taljer og o.l.

Boden vil også kunne brukes som "kaffebrakke" under pauser eller ved dårligvær. Jeg har foreløpig ikke gjeterhytte i sommerbeite og derfor har jeg stort behov for lagringsplass".

Fylkesmannen har sendt saken på høring til berørte parter.

Postadresse:
Postboks 174
9735 Karasjok

Telefon:
78 46 87 00

Org.nr.:
967 311 014

E-post:
Karasjok.rein@fylkesmannen.no

Internett:
www.fylkesmannen.no/Finnmark

Skáiddeduottar siida skriver følgende:

"Grunnen til at siidastyret ikke ønsker permanente hytter/redskapsbu er siidaens bruk av området ned mot Stabbursdalen etter avsluttet merking og uttak av slaktedyr og før høstflytting starter.

Reindriftsfaglig vurdering:

Området brukes svært intensivt i en kortere periode før høstflyttinga. All reinen er da samlet i et avgrenset høstområde sør for gjerdeanlegget. Reinen blir da ført ned i Stabbursdalen og beiter der noen dager/uker før reinen samles sør for gjerdeanlegget, der Moelvenbrakka er plassert. I tillegg er moelvenbrakka plassert ca 10 meter fra porter til den sørlige beitehagen for slaktedyr og er inne i en innhegning, som er en mellomstasjon mellom kverna og beitehagen. Dette vil gjøre det vanskeligere å få reinen inn i beitehagen. Skal det etableres oppstillingsplass for Moelvenbrakker og redskapsboder må dette i så fall være i umiddelbar nærhet til slakteriet og nordover. Slik moelvenbrakka er nå, skaper den praktiske vanskeligheter.

Vurdering av behovet for en permanent redskapsbod/Moelvenbrakke som omsøkt:

Siidaen og familiene har hatt slakte- og merkeanlegget ved Madarjavri i over 30 år uten at det har vært behov for egne redskapsbuer/kaffehytter. Været kan nok enkelte ganger være tøft, men det går vei opp til gjerdeanlegg, slik at det utfra en sikkerhetsvurdering ikke er behov for permanente hus ved anlegget. En åpning for permanent moelvenbrakke/hytte i området vil kunne medføre at alle siidaandelen etablerer slike i området. Søkeren opplyser at han ikke har gjeterhytte innenfor hans lovlige sommerbeite. Dette er for så vidt korrekt, men dette det siidastyret kjenner til har vedkommende hus innenfor sommerbeiteområdet på Kistrand. Utstyr vil uten problemer kunne lagres i eller umiddelbar nærhet til selve slakteanlegget og trenger ikke ha en plassering som medfører ulempe for siidaens reindrift.

Søkeren vil kunne ha campingvogn i området i forbindelse med merking og slakting, slik andre siidaandeler har. Forutsetning er at campingvogna plasseres i umiddelbar nærhet til slakteanlegget og nordover og at den fraktes bort etter avsluttet merking og slakting.

Siidastyrets konklusjon

Siidastyret kan ikke anbefale at det blir gitt tillatelse til å ha stående Moelvenbrakke som omsøkt. Begrunnelsen fremkommer av denne uttalelsen."

Andre uttalelser i saken:

Fylkesmannens miljøvernavdeling/FeFo:

Ingen merknader til selve saken, men de minner på om at det et nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark som gir godkjenning. Finnmark fylkeskommune har heller ingen spesielle merknader og kjenner ikke til automatisk fredede kulturminner nær det aktuelle området. Men det minnes imidlertid om aktsomhetsplikten.

Søker har fått innvilget gjeterhytte tomt i Snekkernes, det vises til brev fra SRF datert 14.02.14 ref. 2011/2850.

Fylkesmannens vurdering:

Omsøkte tiltak er trolig plassert i et område som kan skape vanskeligheter når flokken skal føres til og fra gjerdet. Fylkesmannen bemerker seg at styret i Skáiddeduottarsiida går i mot søknaden, pga at omsøkte tiltak vil være til hinder og ulempe for siidaens drift.

Fylkesmannen mener også at dersom det skal være oppstillingsplass for Moelvenbrakker og redskapsboder må dette i så fall være i umiddelbar nærhet til slakteriet og nordover. Her vil trafikken være minst forstyrrende og problemskapende.

Fylkesmannens reindriftsavdelingens syn er at omfanget av gjeterhytter og andre byggverk bør begrenses, og eventuelle nye byggverk bør henvises til allerede nærliggende gjeterhytter i områder, viser til bruksregler for siidaen og distriktet. Dersom det er behov for lagerplass, bør det være mulig å oppføre et hensiktsmessig fellesbygg.

Fylkesmannens uttalelse:

Fylkesmannen anbefaler avslag på søknad fra Nils Johannes O. Hætte om tillatelse til moelvenbrakke/redskapsbod slik som omsøkt i Máđárjávri Porsanger kommune.

Begrunnelse:

Plassering av boden kan føre til ulemper for driften. Omsøkte tiltak er heller ikke innarbeidet i siidaens bruksregler.

Søker har fått innvilget (14.02.14) gjeterhyttetomt i umiddelbar nærhet til allerede oppførte gjeterhytter. Andre bygg og installasjoner bør også bygges inntil allerede oppsatte byggverk.

Dearvuodáiguin/Med hilsen

Ingolf Balto
underdirektør

Gunn Anita Skoglund Sara
førstekonsulent

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	KARASJOK
Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv
Nils Johannes O Hætta	Oalgevarluodda 16	9730	KARASJOK
Skaiddeduottar siida	Bahkiljohka	9730	KARASJOK

Arkivsaksnr: 2014/4845-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 19.11.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 56/2014	15.12.2014

Bastingammen - dispensasjon til gjenoppbygging av gamle**Forvalters innstilling****Vedtak**

Stabbursdalen nasjonalparkstyre gir med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 dispensasjon til gjenoppbygging av Bastingammen.

Vilkår til tillatelsen:

1. Nødvendige tillatelser skal foreligge fra grunneier og planmyndighet før arbeidet starter.
2. Bastingammen skal bygges etter tradisjonell byggestil, jf. retningslinjer i Forvaltningsplanen til Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde.
3. Uttak av materiale skal skje på en skånsom måte som ikke skader naturmiljøet i vesentlig grad. Eventuell innføring av materiale skal være tilsvarende stedegen materiell.
4. Gammen flyttes ca. 700 meter til egnet lokalitet, og tilhørende utedo.
5. Bastingammen skal stå åpen for offentligheten.
6. Skulle det under arbeidet i marka komme fram gjenstander eller andre spor fra eldre tid, må arbeidet stanses omgående og melding sendes Finnmark fylkeskommune, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (Kulturminneloven), § 8. Denne meldeplikten må formidles videre til de som skal utføre arbeidet.
7. Alt avfall og rester etter bygging mv. skal fraktes bort.

Ved brudd på vilkår trekkes tillatelsen umiddelbart tilbake.

Vedlegg

- 1 Bildeserie av byggeprosessen av Bastingammen i 1992

Saksopplysninger

Det går en merket turløype fra Stabbursnes til Okselv som er tegnet inn på kart i Forvaltningsplanen, turkart og brosjyrer. Det er viktig med rastemuligheter på vandreturen. Langs denne løypen står det en åpen hytte, «Ivarstua». I tillegg sto «Bastingammen» frem til sommer 2013. Bastingammen (Bygningsid 192843359, GNR 9, BNR 1, KOMM 2020) brant ned sommer 2013, hvor hendelsen har blitt konstatert som et uhell. Eier av Bastingammen er Fylkesmannen i Finnmark og Stabbursdalen nasjonalparkstyre har forvaltningsansvaret for dette bygget.

Stabbursdalen nasjonalpark har tidligere kun hatt to åpne bygg for allmennheten (Ivarstua og Bastingammen). Bastingammen var mye brukt med et høyt besøkstall på opp til 150 besøkende i året i følge hytteboken som lå i Bastingammen (kilde SNO Lakselv). Bruken av gammer i utmark har lang samisk/sjøsamisk tradisjon som er viktig for den samiske/sjøsamiske kultur, og nasjonalparkstyret ønsker å opprettholde denne tradisjonen ved å gjenoppbygge Bastingammen. Stabbursdalen nasjonalparkstyre ønsker at Bastingammen skal gjenreises i tilsvarende samme byggestil som den tidligere nedbrente gammen. Nasjonalparkstyret vil søke om midler til gjenoppbygging gjennom Bestillingsdialogen 2015.

Regelverk

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven (nml) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør nml. § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag.

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8-12 er vurdert, jf. nml. § 7 i loven.

Verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark

Formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging, jf. verneforskriften § 2.

Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av nye bygninger, påbygging og ombygging av eksisterende bygninger, oppføring av andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling og henleggelse av masse, sprenging og boring, uttak og fjerning av stein, mineraler eller fossiler, drenering og annen form for tørrlegging, nydyrking, nyplantning,

bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen er ikke uttømmende, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.1.

Disse bestemmelsene er ikke til hinder for vedlikehold av lovlige bygninger, reindrifftsanlegg og andre innretninger som ikke kan medføre endret bruk, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.2 første avsnitt.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til ombygging og utvidelse av bygninger som ikke kan medføre endret bruk, og oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med reindrift og oppsyn, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.3 første og andre avsnitt.

Forvaltningsplanen for Stabbursdalen verneområder

Forvaltningsplanen til Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde er under arbeid. Den har tidligere vært gjennom faglig gjennomgang hos Direktoratet for naturforvaltning og offentlig høring. Stabbursdalen nasjonalparkstyre har fortsatt å jobbe videre med denne forvaltningsplanen.

I forvaltningsplanen er brannskader omtalt slik: Dersom bygninger innenfor verneområdene blir ødelagt av brann eller naturskade kan det etter søknad gis tillatelse til gjenoppbygging av tilsvarende bygg. Eventuelle søknader må behandles etter naturmangfoldloven § 48.

I forvaltningsplanen til Stabbursdalen nasjonalpark foreligger det et utkast av retningslinjer til bygging av gammer. Retningslinjene har tatt utgangspunkt i Tana kommunes retningslinjer om gammer.

Retningslinjer for gammer i landskapsvernområdet og nasjonalparken

1. Gamme i utmark er et byggverk som er oppført direkte på bakken av stedegne materialer. Med stedegne materialer menes materialer tilsvarende de som er på stedet. Det innebærer at gamma skal være oppført av materialer som ved forfall tilbakeføres til naturen, med unntak av noen få materialer som er angitt tillatt. Det innebærer at det skal nyttes bjørk, torv og stein. Det kan ikke nyttes trykkimpregnerte materialer og sementbaserte produkter.
2. Gamma skal ivareta hensynet til å videreføre lokale byggetradisjoner. Det innebærer at materialbruken og byggemåten skal ivareta gammel byggeskikk for oppføring av gammer. Innvendig ombygging som ikke endrer bruken av bygningen er tillatt.
3. Gamma og vedlikehold/restaurering av den skal ivareta hensynet til å bevare naturen. Naturmiljøet skal ikke skades ved uttak av materialer til gammen. Ved behov for et større uttak av materiale til gammen skal dette skje i samråd med forvaltningsmyndigheten, slik at uttaket ikke skader naturmiljøet.
4. Gammer skal ikke utvides eller ombygges til byggtipe 161- Fritidsbygg (hytter, sommerhus og lignende).
5. I de tilfeller det søkes om restaurering eller gjenoppbygging av en gamme etter § 48 i naturmangfoldloven er tidligere standard retningsgivende og byggmessige endringer skal skje innenfor eksisterende grunnflate. En gammes innvendig målt skal ikke ha større total grunnflate enn 12 m². Største høyde utvendig skal ikke overstige 3 m.
6. Gamma skal være fullstendig torvkledd utvendig. Det innebærer at byggverket skal ha skrånende vegger minst i forholdet i forholdet 1:10 med liggende torv.

7. Det er tillatt å nytte grunnmurplast eller tilsvarende fuktsperre mellom treverk og torv.
8. Det er tillatt å ha totalt inntil 2 m² vindusflate i gamma. Hvert vindu skal ikke overstige 1 m².
9. Det er tillatt å bygge tregulv innvendig på bjelkelag over bakken.
10. Det er tillatt å montere ovn i henhold til gjeldende brannforskrifter
11. Det er tillatt å benytte ubehandlet trepanel innvendig på veggen
12. Det anmodes om at gamma ikke skal være låst Det innebærer at gamma skal være tilgjengelig for alle som ferdes i naturen. Gammebyggers fortrinnsrett til opphold opprettholdes og videreføres.

Vurdering

De miljørettslige prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8-12 skal vurderes under vurderingen om nasjonalparkstyret skal gi tillatelse til gjenoppbygging av gammen etter naturmangfoldloven § 48 til tilrettelegging for friluftsliv. Saken er spesiell siden nasjonalparkstyret også er tiltakshaver i denne byggingen.

Naturlandskapet er kjent gjennom befaringer både vinterstid og på barmark. Det ble gjort en botanisk undersøkelse i 1994. Det fremkom ingen rødlista plantearter i dette området under denne undersøkelsen, jf. naturmangfoldloven § 8.

Uttaket av materiale skal skje på en skånsom måte og ta hensyn til naturmiljøet. Det kreves ikke store uttak av materiale til bygging av en gamme. Materialuttaket vil bli tatt ut i området lokalt fra egnede lokaliteter. Det kan bli vurdert å importere materiale av stedegen karakter, hvis det viser seg å være mer hensiktsmessig, jf. § nml. 11 og 12.

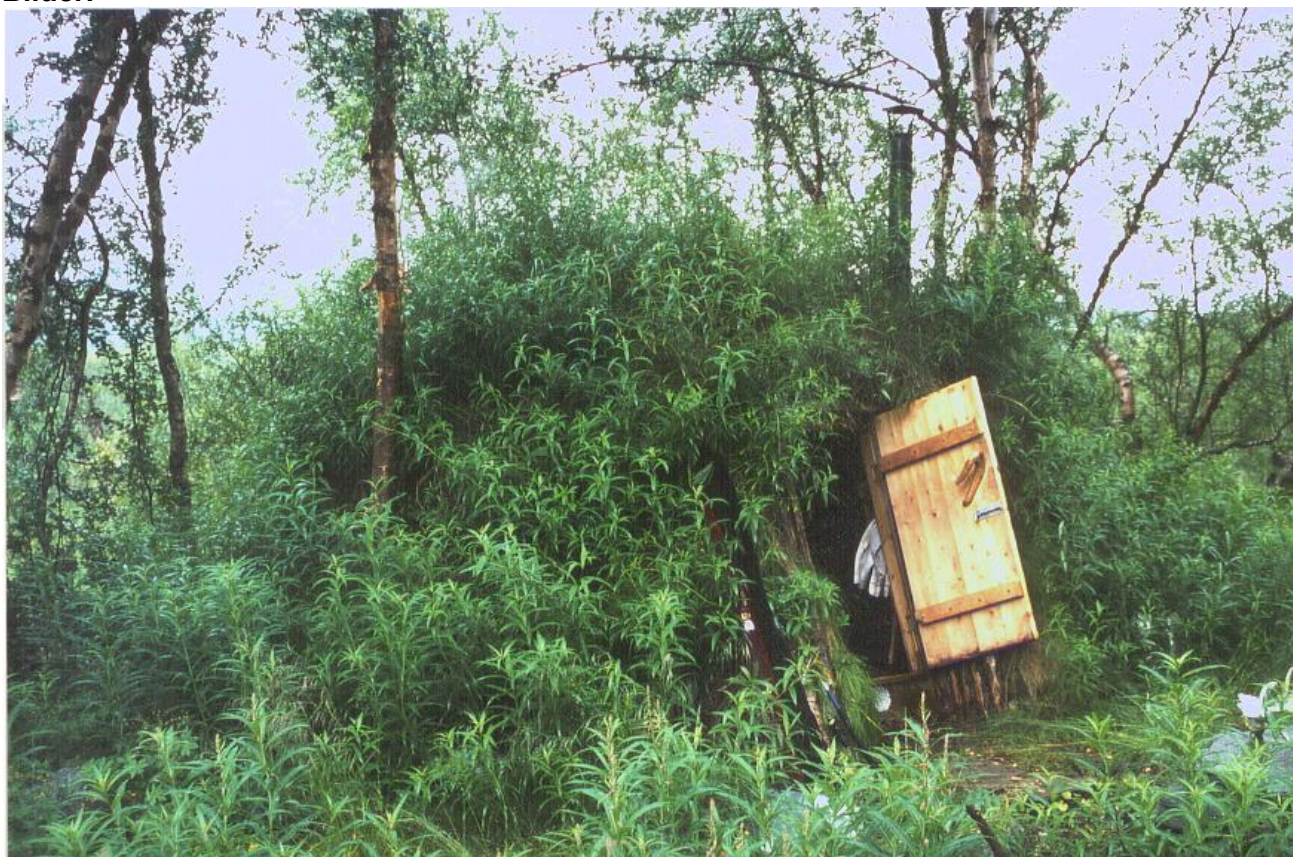
Det er i utgangspunktet ikke tillatt med nybygging i nasjonalparken og gjenoppbygging av Bastingammen vil kunne anses som et enkelttilfelle. Den samlede belastningen av økosystemet vil være lav og det vil ikke være fare for presedens fordi det er svært få som kan søke om gjenoppbygging av gammer på samme grunnlag, nml. § 10.

Den arkitektoniske utformingen av gammen skal skje etter retningslinjene i Forvaltningsplanen, med maksimal høyde på 3 meter og 12 m² grunnflate vurderes gammen å gli fint inn terrenget. Byggverket går i ett med omgivelsene og er hovedsakelig av naturlige nedbrytbar materiale.

SNO har gjennom erfaring foreslått en endring i plassering. Gammen flyttes derfor ca. 700 meter høyere opp i terrenget til en egnet lokalitet. Dagens plassering er svært fuktig og gjemt. Den nye plasseringen vil også være nærmere en merket sti, slik at den blir lettere å finne fram til. Utedo vil også bli flyttet til ny lokalisasjon.

Bygging av gammen skal ikke skade eventuelle kulturminner. Skulle det under arbeidet i marka komme fram gjenstander eller andre spor fra eldre tid, må arbeidet stanses omgående og melding sendes Finnmark fylkeskommune, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (Kulturminneloven), § 8. Denne meldeplikten må formidles videre til de som skal utføre arbeidet.

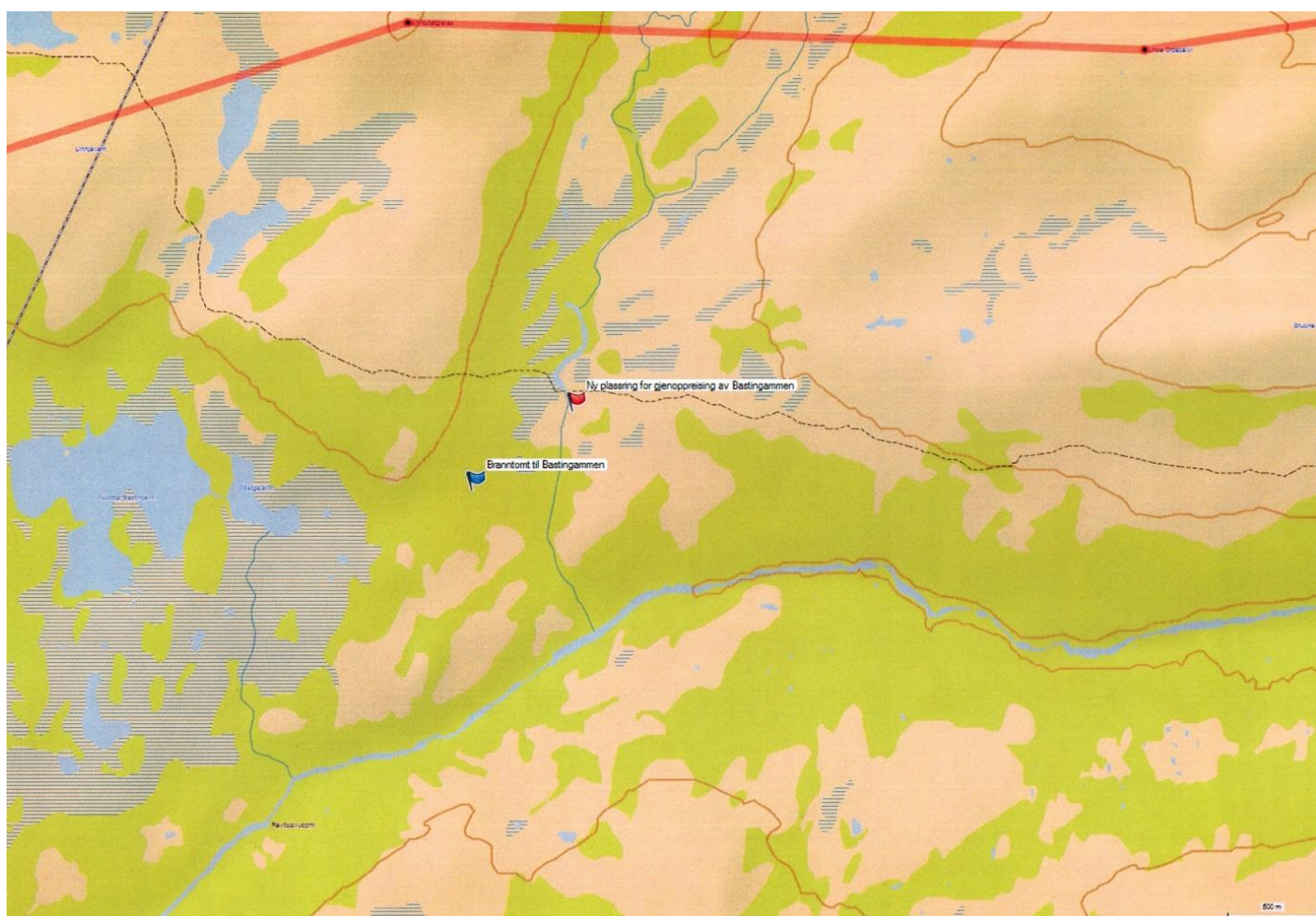
Bilder:

Bastingammen – før brannen 2013

Bastingammen etter brannen sommer 2013.

Plassering av branntomt (blå) og ny plassering (rød) for Bastingammen.

Vedlegg 1 - Bildeserie av byggeprosessen av Bastingammen i 1992

Fotograf: Torkjell Morset

Disse stokkene kan være vanskelig å finne i nærhet av gammetomta. Det er lurt å lete opp disse i bratte lier med mye snø.

Stokkene bør være så like som mulig.

Fire stokker med langkrok bestemmer gammas størrelse.

Fire stokker med kløft holder buene oppe

Dørkarm

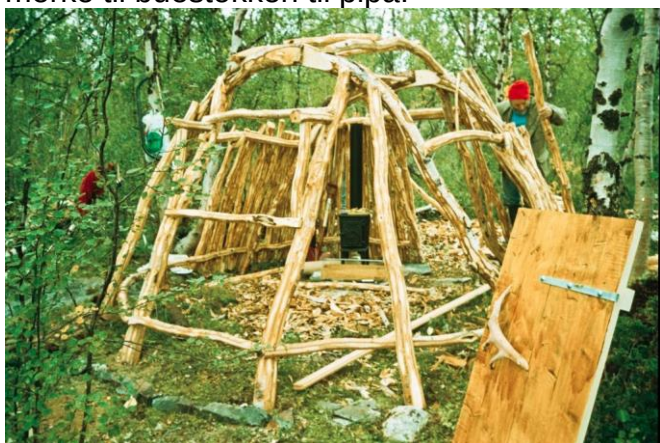

Her settes det inn en kraftig buet stokk. Denne gir plass til pipa.

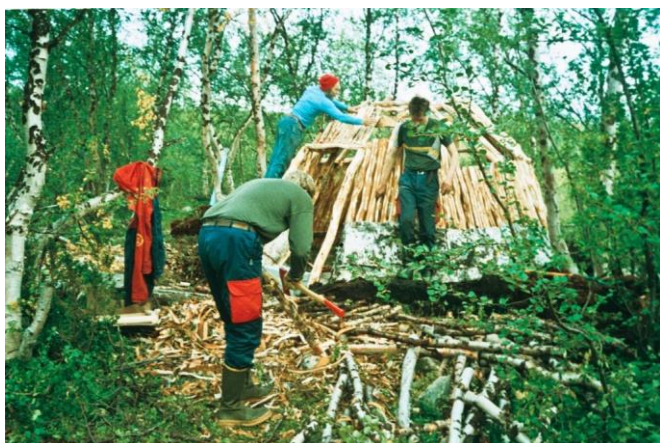

Ferdig rammeverk. Stokkene mot bakken settes på en flat stein. Gode steinheller til ovnen. Legg merke til buestokken til pipa.

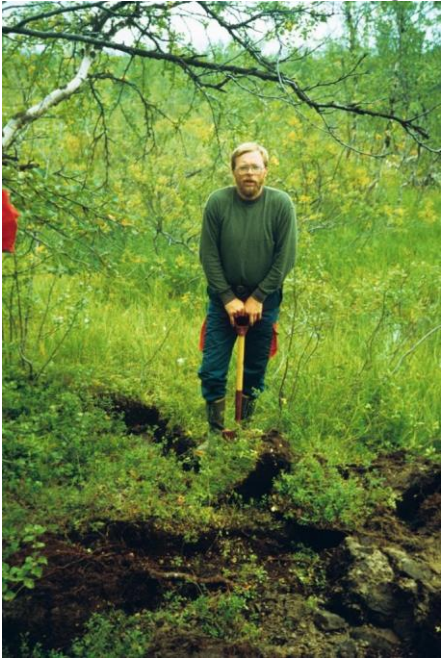

Barking av stokkene tar mye tid.

Never er flott materiale, så gammen ikke blir fir tett.

Stikking og bæring av torv er et tungt arbeid

Montering av medbragt dørkarm og dør.

Viktig med plast mot bakken for å hindre jordfukt.

Et nyere bilde som viser hvordan det ser ut inni. Eier av bildet er Svein Ingebrigtsen.

RS 16/2014

Gjennomgang av innspillene fra FRU til forvaltningsplanen

Stabbursdalen nasjonalparkstyre gjennomgår innspillene til Forvaltningsplanen fra Faglig rådgivende utvalg. Referatene ligger ute på Stabbursdalen nasjonalparkstyrets egen hjemmeside:

<http://www.nasjonalparkstyre.no/Stabbursdalen/>